

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 021771 18 Увп
Бања Лука, 05.11.2020. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић предсједника вијећа, Страхине Турковића и Смиљане Мрше, чланова вијећа, уз судјеловање Радмиле Дмитровић као записничара, у управном спору, по тужби А. Ш. из Б., заступан по адвокату М. А., адвокату из Б., против закључка број ... од 23.11.2017. године туженог Министарства, у предмету изузећа члана стручног тима Центра, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 021771 17 У од 28.5.2018. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 05.11.2020. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужилац се одбија са захтјевом за надокнаду трошкова спора.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбачена као недопуштена жалба тужиоца изјављена против закључка Центра број ... од 13.9.2017. године, којим је тачком 1 диспозитива одбијен захтјев тужиоца за изузеће М. Ј., дипл. психолога, члана стручног тима Центра, у поступку регулисања контакта тужиоца са млљт. Н., М. и М. Ш. у предмету ..., а тачком 2 диспозитива одбијен је захтјев тужиоца за изузеће М. Ј. у својству водитеља поступка у предмету број ... (послови за дјецу угрожену породичним приликама-занемаривање и злостављање).

Одбијање тужбе је образложено разлозима да се закључак којим је одлучено о изузећу психолога М. Ј. члана стручног тима Центра у поступку регулисања контакта тужиоца са малољетном дјецом не може оспоравати посебном жалбом јер се законитост закључка може преиспитивати само приликом испитивања законитости рјешења о главној ствари. Даље, суд истиче да се закључак о одбијању захтјева за изузеће психолога М. Ј. заснива на одредби члана 34 став 1 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 13/02, 87/07 и 50/10, у даљем тексту: ЗОУП) којом је прописано да странка може захтијевати изузеће службеног лица када постоје разлози из члана 32 овог закона као и кад постоје друге околности које доводе у сумњу његову непристрасност. Будући да нису постојали разлози за изузеће психолога М. Ј., то је правилно захтјев тужиоца одбијен, а исто тако је правилно оспореним актом одбачена жалба као недозвољена. Суд је одбио приговор тужбе о повреди начела двостепености из члана 12 ЗОУП, јер је одредбом члана 210 став 3 ЗОУП јасно прописано да против

закључка није допуштена посебна жалба, а што је овдје случај, с обзиром да незадовољна лица могу побијати тај закључак жалбом против рјешења.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац оспорава њену законитост због повреде правила поступка која би могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да је одредбом члана 36 став 2 ЗОУП прописано да против закључка којим се одређује изузеће службеног лица није допуштена посебна жалба, па логичким закључивањем сматра да је против закључка којим је одбијен захтјев за изузеће службеног лица допуштена жалба, јер да је законодавац сматрао да против закључка којим се одбија захтјев за изузеће службеног лица није допуштена посебна жалба то би јасно и прописао. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда преиначи, а тужиоцу досуде трошкови спора према исказаном трошковнику.

У одговору на захтјев тужени истиче да остаје код разлога датих у образложењу оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), као и цјелокупне списе овог управног спора, а и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је тужилац поднеском од 30.8.2017. године затражио изузеће М. Ј. дипл. психолога у предмету регулисања контакта тужиоца са малољетном дјецом у предмету који се води под бројем ..., а истовремено је затражио да именована престане са обављањем било каквих радњи у свим предметима у којима се као странка појављује тужилац, док директор ЈУ Центар (Центар) не донесе одлуку о њеном изузећу. Поступајући по наведеном захтјеву, в.д. директора Центра донио је закључак од 13.9.2017. године којим је одбијен захтјев тужиоца за изузеће М. Ј. дипл. психолога од учествовања у стручном тиму у поступку регулисања контакта тужиоца са малољетном дјецом, као и захтјев за изузеће именоване као водитеља поступка у предмету број .... Оспореним актом је одбачена жалба као недопуштена против наведеног закључка. Побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

По оцјени овога суда побијана пресуда је правилна.

Чланом 208 ЗОУП је прописано да се закључком одлучује о питањима која се тичу поступка као и оним питањима која се, као споредна, појаве у вези са спровођењем поступка, а која се не рјешавају рјешењем. На основу члана 210 став 1 ЗОУП против закључка се може изјавити посебна жалба само кад је то законом изричито предвиђено, а на основу става 3 истог члана, закључке против којих није допуштена посебна жалба незадовољна лица могу побијати жалбом против рјешења о главној ствари.

То даље значи да закључак, којим је одбијен захтјев за изузеће службеног лица (члана стручног тима или водитеља поступка), не може се побијати посебном жалбом, јер против таквог закључка није предвиђена могућност изјављивања посебне жалбе, већ се исти може побијати у оквиру правног средства против рјешења о главној ствари, како је то правилно образложено у оспореном акту.

Није основан навод захтјева да се тумачењем одредбе члана 36 став 2 ЗОУП може извести закључак да је против закључка, којим се одбија захтјев за изузеће службеног лица, допуштена посебна жалба, код чињенице да је одредбом члана 210 став 3 ЗОУП јасно прописано да закључак против којег није допуштена посебна жалба могу незадовољна лица побијати жалбом против рјешења којим се одлучује о главној ствари.

Закључак којим је одлучено о захтјеву тужиоца за изузеће лица које учествује у поступку одређивања контакта тужиоца са малољетном дјецом или водитеља поступка, представља процесни акт о управљању поступком па против тог акта није дозвољена посебна жалба, како је то аргументовано образложио нижестепени суд у побијаној пресуди.

Из наведених разлога неосновани су наводи захтјева да је против закључка којим је одлучено о изузећу службеног лица, у овом случају лица које учествује као члан стручног тима Центра или водитељ поступка, дозвољена посебна жалба јер то не произлази ни из једне одредбе ЗОУП.

Код таквог стања ствари, по оцјени овог суда, у побијаној пресуди није остварен ниједан разлог њене незаконитости предвиђен одредбом члана 35 став 2 ЗУС па се захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40 став 1 истог закона, одбија као неоснован.

Будући да је захтјев тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде нижестепеног суда одбијен као неоснован, то му сходно одредби члана 6 Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је његов захтјев за накнаду трошкова састава захтјева по адвокату одбијен као неоснован.

Записничар
Радмила Дмитровић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић